

NADĚJE

Časopis Nadace pro
transplantace kostní dřeně
a Českého národního
registru dárců dřeně

www.kostnidren.cz

Obláček se stává
skutečností

str. 3

Nezištná pomoc
od našich dárců

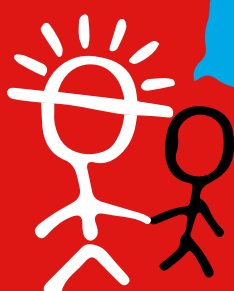
str. 4

Graffiti pro
dobrou věc

str. 8

Pálí nás
životy dětí

str. 11

I TY MŮŽEŠ
DÁT ŠANCI!

DMS KOSTNIDREN 30
DMS KOSTNIDREN 60
DMS KOSTNIDREN 90

na číslo **87777**
cena SMS je **30, 60 nebo 90 Kč**
účet nadace: 4343043/0300

Vážení a milí přátelé,

vloni jsem v úvodnicích v jarním i předvánočním čísle našeho časopisu popisoval, jak velký měla pandemie COVID-19 dopad na naši běžnou činnost a plány. Nedovedl jsem si představit, že by pandemie a protipandemická opatření mohly tak zásadně ovlivňovat činnost Nadace pro transplantace kostní dřeně i v letošním roce. Bohužel jsem měl špatný odhad.

MUDr. Pavel Jindra, Ph.D. I letos jsme plánované dubnové Poděkování dárců v Obecním domě museli zrušit a přeložit na červnový termín. To samé platí prakticky o všech plánovaných veřejných akcích, které jsme museli zrušit či odložit a prakticky všechny naše aktivity se musí nadále odehrávat pouze ve virtuálním prostoru.

Nicméně nadále platí, že COVID není jedinou a hlavní nemocí, která nás ohrožuje. Pacienti s hematologickými onemocněními neustále hledají dárce, protože transplantace kostní dřeně pro ně zůstává jedinou šancí. Pomoc a podporu nadace kromě pacientů trvale potřebují i jejich rodiny, podporu pořád potřebuje výzkum a vzdělávání v transplantačních centrech. A to vše musíme zvládnout s omezenými prostředky, protože bohužel, naše očekávání se naplňují a již nyní příjmy Nadace pro transplantace kostní dřeně klesají, jednak v důsledku ekonomické krize a jednak z omezení její veřejné činnosti.

Uváživě hospodaření nadace v uplynulých letech a především vaše trvalá pomoc a podpora jsou však zárukou toho, že tohle vše zvládneme a Nadace pro transplantace kostní dřeně bude nadále moci plnit své cíle.

Na vaši pomoc a podporu nespoleháme my, ale především nemocní a jejich blízcí! Děkujeme!

Přeji klidné a krásné léto 2021, snad již bez omezení.

Pavel Jindra

předseda Správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně

Vážení přátelé,

loňský rok, který svým podivným způsobem pokračuje i letos, byl pro nás přes všechna omezení a obtíže rokem velmi úspěšným. Krvetvorné buňky darovalo historicky rekordních šedesát dva našich dárců a počet nově příchodících dobrovolníků přesáhl pětitisícovou hranici. V předchozích letech bychom takový roční přírůstek brali jako propad a zklamání, avšak při zohlednění doby, po kterou mohly náборы probíhat, můžeme hovořit o významném úspěchu, o dalším dobrém roku, ke kterému nám všem upřímně blahopřeji.

Mgr. Daniel Pagáč, MBA.

K „podivnostem“ loňského roku patří i malý zázrak, ke kterému došlo na Kyjovsku, ve Svatobořicích-Mistříně. V malé obci o třech tisících obyvatel se sto sedmdesáti registrovanými dárci byla třem z nich odebrána kostní dřeň ve prospěch těžce nemocných pacientů indikovaných k transplantaci. Náhoda? Možná. Ale především výsledek letité kvalitní práce našich spolupracovníků v terénu, kterým není žádné místo příliš malé, aby se do něj nevydali a neprovedli tam nábor.

Milí přátelé, děkuji vám za spolupráci a podporu i v této nelehké době. Přeji všem příjemné prožití prázdninových měsíců a potom snad už návrat do starých dobých kolejí.

Milí přátelé, děkuji vám za spolupráci a podporu i v této nelehké době. Přeji všem příjemné prožití prázdninových měsíců a potom snad už návrat do starých dobých kolejí.

Daniel Pagáč

ředitel Českého národního registru dárců dřeně

Osmistý zachránce je z Orlických hor

V prosinci 2020 v Plzni podstoupil odběr svých krvetvorných buněk již osmistý dobrovolný dárce, v té době šestačtyřicetiletý Dušan Fajt. Právě on měl ve svých krevních buňkách ty nejvíc shodné HLA transplantační znaky s někým, kdo je potřeboval k záchraně svého života.

Žije ve Výprachticích nedaleko Lanškrouna, kam také jezdí pracovat jako brusič do místního strojírenského podniku. Má rád sport, těší ho jezdit na kole, na motorce a chodit po Orlických horách, které má za humny.

Do ČNRDD vstoupil na přelomu tisíciletí. Je ženatý, má pětadvacetiletého a patnáctiletého syna. Když se dozvěděl, že je vhodným dárce pro někoho neznámého, nezaváhal. I když byl trochu překvapený. „Popravdě už jsem vůbec nečekal, že by se mi po tolika letech někdo ozval. Rodina věděla, že pojedou do Plzně, kde mi separací odeberou potřebné krevní buňky pro transplantaci. Ale jinak jsem to nikomu neříkal, proč také, vždyť to není nic mimořádného...“ (My ale víme, že to mimořádné je).

Přiznává, že myslí na toho, kdo jeho buňky dostal. „A přeju si, aby mu pomohly,“ zdůrazňuje Dušan Fajt.

V roce 1992 se do plzeňského registru dárců kostní dřeně zapsaly první stovky dobrovolných dárců. Rok nato v Plzni proběhla první nepříbuzenská transplantace kostní dřeně se zdravými buňkami, které daroval neznámému pacientovi s vážnou chorobou krvetvorby český dárce. Díky mnoha spolupracovníkům Českého národního registru dárců se dnes počet těchto dobrovolníků, kteří jsou ochotni věnovat část sebe někomu, kdo to nutně potřebuje, blíží 101 tisícům.

A pořád to nestačí. Najít dárce, který má s pacientem ty nejvíc shodné HLA transplantační znaky, je totiž jako hledání jehly v kupce sena. Po zápisu do registru se někomu ozvou lékaři prakticky hned, někomu třeba za pět, deset let, většinou potenciálních dárců ale nezazvoní telefon nikdy. „Shodu s pacienty najdeme jen asi u 1% ze všech zaregistrovaných, a právě proto potřebujeme databázi dobrovolníků co nejšířší,“ vysvětluje vedoucí lékařka koordinačního centra MUDr. Jana Navrátilová.

Volvo pomáhá registru!

Volvo Car Czech Republic před několika týdny předalo zástupcům Českého národního registru dárců dřeně automobil, aby podpořilo činnost registru a napomohlo získat nové potenciální dárce.

Plug-in hybridní Volvo V60 usnadní a urychlí zaměstnancům a spolupracovníkům registru práci v terénu.

Volvo Car Czech Republic svojí podporou a spoluprací s Českým národním registrem dárců dřeně, o. p. s., chce mimo jiné také apelovat na českou veřejnost, aby další zdraví jedinci registraci rozšířili řady potenciálních dárců a v současné době, která více než kdy jindy stojí na vzájemném sepětí a pomoci, tak napomohli zachránit další lidské životy.

Český generální importér švédské automobilky tímto krokem navázal na podporu projektů a organizací v oblasti sociální práce a pomoci potřebným, s nimiž zahájil spolupráci v loňském roce, prakticky okamžitě po vypuknutí koronavirové pandemie.

Za tuto nezištnou pomoc patří společnosti Volvo Car Czech Republic veliký dík!

Obláček se pomalu stává skutečností

V druhé polovině letošního roku by se měl na střeše osmi-patrové budovy přímo nad Hematologicko-onkologickým oddělením FN Plzeň začít stavět takzvaný „Obláček“. Nové prostory ze skla a oceli s tím nejmodernějším zařízením budou unikátem, protože pod projektem je podepsaná světoznámá architektka Eva Jiříčková se svým týmem. Sen primáře Vladimíra Kozy, zakladatele plzeňské hematoonkologie, Nadace pro transplantace kostní dřeně a Českého národního registru získává reálně obrysy.

Otázka pro Mgr. Daniela Pagáče, ředitele Českého národního registru dárců dřeně:

Jaký je aktuální stav?

Vloni v září a říjnu byly ve spolupráci s lékaři HOO provedeny úpravy a aktualizace původního projektu, přece se jen za 10 let spousta věcí změnila. Na plné obrátky nyní probíhají přípravné práce. Není jich samozřejmě málo. V současné době se dokončuje takzvaná Dokumentace provedení stavby spojená s upřesňováním, doladováním, případně vyčtyáváním možných nedostatků.

Aktuálně také řešíme pasportizaci, to znamená pečlivou kontrolu stavu nemocniční budovy z roku 1985, na které bude dvoupatrová nadstavba stát. Finalizuje se detailní zadání pro výběr generálního dodavatele stavby. Průběžně také vyhodnocujeme všechna možná rizika, zejména s ohledem na dopad pandemie na stavební sektor a trh práce.

Zkrátka vše se dělá proto, aby byla stavba od svého zahájení do ukončení perfektně připravená, protože čím kvalitnější příprava, tím jednodušší vlastní stavba, i když slovo jednoduchý bych si v souvislosti s „Obláčkem“ netroufl použít.

Otázka pro MUDr. Pavla Jindru, primáře Hematologicko-onkologického oddělení FN Plzeň:

Na co se nejvíc těšíte, až bude „Obláček“ dokončený?

Především se těšíme na nové a prostorné ambulance se dvěma denními stacionáři k ambulantnímu podávání chemoterapie, protože tady HOO nejvíc „tlačí bota“. Stávající ambulantní prostory jsou stísněné, již zdaleka nestačí množství pacientů, které léčíme a jejich dispozice neumožňuje přestavbu takovým způsobem, aby léčba hematologicko-onkologických pacientů odpovídala současným standardům. Ale v podstatě to samé bychom mohli říci třeba i o současných laboratořích a dalších úsecích HOO, které budou v nadstavbě umístěny.

Je to vlastně jednoduché – teprve „Obláček“ nám umožní našim pacientům s hematologickými nemocemi a dárcům životadárných buněk poskytnout komfort a péči, kterou si zaslouží. A je jen na nás, abychom v těchto moderně vybavených prostorech využili nejen našich znalostí, ale i porozumění a empatii ve prospěch našich pacientů.

Neváhali, přijeli a darovali...

Martin Götz
Kunratice,
o. Liberec

Pavel Změlík
Svatobořice,
o. Hodonín

René Slíž
Svatobořice,
o. Hodonín

Marek Horák
Dříteč,
o. Pardubice

Dagmar Illová
Hodonín

Dušan Fajt
Výprachtice,
o. Ústí nad Orlicí

Lukáš Kyselý
Šumvald,
o. Olomouc

Tomáš Kopecký
Dobříkov,
o. Ústí nad Orlicí

Jan Dojczar
Pardubice

Ondřej Bělunek
Rožnov pod
Radhoštěm,
o. Vsetín

Jan Macura
Pržno,
o. Frýdek - Místek

Milan Ročeň
Šestajovice,
o. Praha - východ

Nezištná pomoc od našich dárců do celého světa

**Nabízí se otázka pro vedoucího lékaře ČNRDD
MUDr. Pavla Jindru: V roce 2020 se nemohly náborové nové dárců do registru konat zdaleka v takovém rozsahu jako dříve, zároveň bylo odebráno registrovaným dárcům dosud nejvíc životadárných buněk. Jak je to možné?**

To je výsledek úspěšných náborových akcí z předchozích několika let, kdy byl nábor rekordní. Všem, kdo se na nich velmi intenzivně podíleli, patří náš obrovský dík. Pomohli rozšířit počet dárců, mezi kterými jsme našli ty, kteří mohli pomoci konkrétním pacientům. Kdyby jich nebylo, nepodařilo by se to. Máme z toho velkou radost.

Jaké je současné postavení ČNRDD v České republice a ve světě?

V naší republice je naše postavení suverénní, zajišťujeme přes dvě třetiny všech provedených nepřibuzenských transplantací. Pokud se týká světa, patříme počtem dárců a odebraným buňkám k neefektivněji pracujícím registrům na světě.

Kam všude odebrané buňky určené pro transplantaci putují?

Za dobu existence Českého národního registru dárců dřeně jsme transplantovali křevetvorné buňky od našich dárců více než čtyřem stovkám českých

Jak vidíte i v galerii na této dvoustraně Naděje, v minulém období darovalo své křevetvorné buňky neznámým pacientům s vážnými chorobami křevetvorby, stejně jako v předchozích šesti měsících, velké množství dárců registrovaných v Českém národním registru dárců dřeně.

pacientů, kteří tak dostali šanci na uzdravení. Naši dárci však pomáhají i pacientům ze zahraničí. Souhrnně tak pomohli takřka 300 nemocným z 28 zemí všech kontinentů (s výjimkou Antarktidy). V minulém roce přibýly další nové země, ve kterých dřeně dárců z ČNRDD pomáhala zachraňovat životy, a to Bulharsko, Chorvatsko a Řecko.

Jakým způsobem jste v době pandemie a přísných opatření na hranicích dopravovali buňky českých dárců do světa a zahraničních do Hematologicko-onkologického oddělení FN Plzeň, kde transplantace provádíte?

Bylo to hodně složité. Povedlo se to jen díky velkému úsilí všech zainteresovaných jak u nás, tak v cizině. Muselo se s tím počítat, plánovat hodně dopředu a nepochybně v řadě případů se transplantace musela posunout o několik dní – dřeně byla odebrána, zamražená u nás či v transplantacím centru a teprve pak se zahájila u pacienta vlastní transplantacní procedura.

Jaké jsou cíle ČNRDD v současné době?

Snažíme se co nejrychleji znovu nastartovat náborové nové dárců, aby probíhaly stejně intenzivně a úspěšně jako v letech před pandemií. Rádi bychom dosáhli toho, aby se zvýšil počet českých dárců pro naše pacienty a snížil počet dovezených buněk od zahraničních

... od listopadu 2020 do dubna 2021 krvetvorné buňky neznámému nemocnému.

Děkujeme.

dárců. Naším cílem je, aby alespoň 1/3 u nás provedených nepřibuzenských transplantací byla s dárci z našeho registru. Jak je to dobře, se ukázalo i v minulých měsících, kdy byly hranice kvůli Covidu-19 zavřené.

Počet dárců registrovaných v ČNRDD už se pomalu blíží 101 tisícům. Přesto pořád platí, že pro každého čtvrtého pacienta trpícího poruchou krvetvorných buněk se vhodný dárcé nenajde?

Bohužel je to tak. Potřebujeme stále více registrovaných dárců, abychom zvyšovali rozmanitost, pestrost transplantačních znaků v naší databázi. Jedině v tom případě je šance nalézt vhodné dárcé – nejlépe hned několik - pro každého pacienta. Potom také můžeme z těch několika dárců vybrat toho optimálního, toho, který zaručuje nejlepší výsledek transplantace.

Skutečnost je rovněž taková, že z registru musíme každý rok vyřazovat několik set dárců, ať již kvůli dosažení věkové hranice 60 let či kvůli zdravotnímu stavu. I to je důvodem, proč je důležité a nezbytné neustále pokračovat v nábore nových dárců.

Najít vhodného dárcé kostní dřeně je při léčbě leukémie klíčové. Bohužel, každý 4. pacient správného dárcé nenajde. Co když to budeš právě ty, kdo může zachránit lidský život?

Dárcovská centra v České republice

**Brno – Fakultní nemocnice Brno
Transfuzní a tkáňové oddělení**
Jihlavská 20, 625 00 Brno, tel.: +420 532 233 760
Provozní doba: Út, St, Pá: 6.30–8.00 hodin

**České Budějovice – Nemocnice České Budějovice, a.s.
Transfuzní oddělení**
B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice
tel.: +420 387 873 345, +420 723 082 509
Provozní doba: Po–Pá: 7.00–11.00 hodin

**Hradec Králové – Fakultní nemocnice Hradec Králové
Transfuzní oddělení**
Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové, tel.: +420 495 833 562
Provozní doba: Po–Pá: 8.00–11.00 hodin

**Liberec – Krajská nemocnice Liberec a.s.
Transfuzní oddělení**
Baarova 15, 460 63 Liberec 1, tel.: +420 485 312 289
Provozní doba: Út, Čt: 13.00–15.00 hodin

**Olomouc – Fakultní nemocnice Olomouc
Ústav imunologie**
I.P. Pavlova 185/6, 779 00 Olomouc
tel.: +420 602 516 871 (pro dárcé), tel.: +420 585 632 375 (ostatní)
Provozní doba: Po–Pá: 7.00–14.00 hodin

**Ostrava – Fakultní nemocnice Ostrava
Krevní centrum**
17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba, tel.: +420 597 374 441
Provozní doba: PO, ÚT, ST, PÁ: 7.00–14.30, ČT: 7.00–18.00

**Plzeň – Fakultní nemocnice Plzeň
Hematologicko-onkologické odd., Dárcovské centrum-Separátor**
Alej Svobody 80, 304 60 Plzeň, tel.: +420 377 103 825
Provozní doba: Po–Pá: 9.00–13.00 hodin

**Praha – Oddělení hematologie a krevní transfuze,
Ústřední vojenská nemocnice - Vojenská fakultní nemocnice**
U Vojenské nemocnice 1200, 169 02 Praha, tel.: +420 973 203 217
Po–Pá: 7.00–10.30 hodin

**Ústí nad Labem – Krajská zdravotní a.s.,
Masarykova nemocnice, o.z., Transfuzní oddělení**
Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem, tel.: +420 477 113 453
Provozní doba: Po–Pá: 10.00–13.00 hodin

Odjezd na sál jako ve filmu

„Samozřejmě jsem měl povědomí o tom, do čeho jdu (co je kostní dřeň, proč a komu se daruje apod.), ale detaily jsem si vyloženě nikdy nezjišťoval, tedy donedávna,“ prozrazuje.

Kamarád ještě oslovený nebyl, ale Bronislav se před dvěma roky dočkal. Popravdě, když se ozvali z transfuzního oddělení v Ústí nad Labem, nejdřív ho napadlo, že potřebují jeho krev. Když mu ale řekli, že kostní dřeň, byl trochu v šoku – ale rozhodně ne nepříjemně – věděl, že šance být vhodným dárcem pro nějakého těžce nemocného je velmi malá. Proto je potřeba počet možných dárců stále zvyšovat, aby i možnost najít mezi dárci takového, který má shodné HLA znaky, byla stále větší.

„Pozvali mě do ústecké nemocnice, kde mi bylo sděleno, že jsem se dostal do velmi úzké skupiny, která má vysokou shodu s pacientem, který potřebuje transplantaci kostní dřeně. Zároveň mi vysvětlili vše důležité a odebrali další vzorky krve s tím, že se mi do 1–2 měsíců ozvou přímo z Plzně (respektive pouze tehdy, pokud mě finálně vyberou jako nejvhodnějšího dárcu). Pan primář mi několikrát zopakoval, že si samozřejmě mohu darování před odběrem kdykoliv rozmyslet,“ opakuje dárci důležitou informaci.

Týdny ubíhaly a nikdo nevolal, až si Bronislav začal myslet, že zřejmě vybrali vhodnějšího dárcu. Ale dočkal se, pozvali ho na Hematologicko-onkologické oddělení FN Plzeň, kde transplantace kostní dřeně provádějí, na podrobná vyšetření zdravotního stavu a pohovor. Protože všechno dopadlo na výbornou a znovu potvrdil, že je rozhodnutý neznámému pacientovi pomoci žít, došlo na rozhodnutí, jakou metodu odběru krvetvorných buněk zvolí.

„Na jednu stranu jsem se trochu obával narkózy a hospitalizace při odběru z pánevních kostí, na druhou stranu jsem nechtěl brát růstové hormony, které stimulují tvorbu bílých krvinek, mezi nimiž se nachází i krvetvorné krevní buňky.“ Po poradě s lékařkou, maminkou a manželkou volba padla na první metodu.

Dozvěděl se vhodný termín samotného zákroku a jel domů. Do Plzně se vrátil dva večery před Dnem D. Doprovázela ho manželka a přespali, jak je v takovém případě možné, v hotelu U Pramenů, který patří nadaci a registru. **„Ráno jsem nastoupil na Hematologicko-onkologické oddělení FN Plzeň. Byl jsem příjemně překvapený, jak**

Bronislav Markowicz z Teplic říká, že k zápisu do Českého národního registru dárců dřeně vlastně přišel jak „slepej k houslím“. V roce 2016 se spolu se svým nejlepším kamarádem rozhodli stát se dárci krve a nápad zapsat se do registru tak nějak samovolně vyplynul z jejich konverzace. Ani jeden nad tím dlouho nepřemýšlel a zapsali se s tím, že si uvědomovali morální závazek svou dřeň darovat, pokud bude třeba.

je pokoj, kde jsem byl, komfortně zařízený a stejně tak celé zrekonstruované oddělení. Manželka mohla být se mnou, den utekl jako voda.“ prozrazuje Bronislav Markowicz.

Večer dostal kapačky (aby se dostatečně zavodnil) a každou chvíli ho kontrolovali zdravotní sestry a lékaři – inu, před odběrem životadárné dřeně se nesmí absolutně nic zanedbat. Ráno proběhly všechny obvyklé předoperační přípravy a nastal odjezd na sál. Na ten Bronislav vzpomíná s úsměvem: **„Člověk leží nahý pod plachtou, na sál ho vezou přes celou nemocnici v podstatě cizí lidi a po obvyklém oblováku na uklidnění se navíc cítí jako na drogách. Připadáte si do slova jako v nějaké scéně z filmu.“**

Uspání, zákrok, návrat na pokoj, po probuzení přítomnost manželky. Určitá pooperační nevolnost. **„Co mě překvapilo, byla jen malá bolest v pávni, čekal jsem ji daleko silnější,“** svěřuje se.

Ještě jeden večer s kapačkami a autotransfuzí na doplnění ztracené krve a ráno mohl nemocnici opustit. Manželka strávila další noc U Pramenů. **„Druhý den v ranních hodinách se konal slet doktorů, kteří mi za vše děkovali. A přišla ta nejlepší zpráva. Zákrok se prý podařil dle plánu (bylo odebráno dostatečné množství dřeně) a transplantace směrem k pacientovi také proběhla v pořádku. To mi udělalo obrovskou radost a cítil jsem úlevu. Bylo mi jedno, komu svou dřeň věnuji, jak je starý a odkud je, jestli je to žena nebo muž, ale přiznám se, že mě potěšilo, když mi řekli, že je z České republiky.“**

Pro ty, kteří se chtějí dozvědět víc, popsal vše podrobně na svých webových stránkách Bronislav Markowicz.

<https://www.bronislavmarketing.cz/daroval-jsem-kostni-dren-neznamemu-cloveku-muj-pribeh/>

Můj příběh

Bylo mi 40 let, šťastná maminka dvou bezvadných malých kluků, doma prima manžel, na blízku milující rodiče a skvělý brácha s rodinou. Žila jsem si relativně poklidně, pravidelně chodila na předepsané preventivní prohlídky a právě i k 40. narozeninám jsem se objednala na preventivní prohlídku k praktické lékařce, MUDr. Martě Lukešové v Chebu. Paní doktorka mi nechala jako vždy odebrat krev a já v klidu vše absolvovala, aniž bych tušila, co se stane.

Po cca dvou dnech při mé cestě do práce mi v kabelce zazvonil telefon, který mi měl obrátit život vzhůru nohama. Zastavila jsem autem mimo vozovku a v telefonu uslyšela paní doktorku, která mi volala, že má před sebou mé výsledky odběru krve a že s ní něco není v pořádku. Ptala se mne, zdali nejsem po nějaké operaci či v posledních dnech nedošlo ke krvácivým projevům. Stále jsem nechápala, co se děje. Řekla mi, že pro jistotu udělá ještě jedny odběry krve, aby vyloučila případný omyl.

Avšak omyl to bohužel nebyl. Hodnoty mého krevního obrazu sice nebyly alarmující, ale byly nízké. Proto mi paní doktorka vystavila žádanku k vyšetření na hematologii. Řekla mi, ať jsem klidná, že se věc určitě objasní a vyřeší. Objednala jsem se tedy obratem na oddělení hematologie v chebské nemocnici a za měsíc poprvé spatřila MUDr. Petra Urbánka, který mne vyšetřil. I on z aktuálních hodnot neudělal žádný dramatický závěr a řekl, že za 3 týdny odběr krve ještě zopakuje. Skvělý člověk, odborník, je doktor Urbánek.

Bylo před prázdninami a já se těšila, že poprvé pojedeme se syny a manželem k moři. Bohužel v pořádku nic NEBYLO. Já myslím, že i pan doktor Urbánek na začátku tušil, že se něco nedobrého děje, ale nechtěl mě hned vylekat. Poslední den školního roku, kdy náš mladší syn šel naposledy do školky, aby od září byl velkým školákem, jsem já jela na dojednanou návštěvu Hematologicko-onkologického oddělení FN Plzeň.

Poprvé jsem spatřila obrovskou nemocnici. Dosud jsem v nemocnici ležela jen na oddělení porodnice. Na HOO jsem byla podrobně vyšetřená. Poté po zhruba dvou týdnech jsem dostala informaci, že mi byl indikován MDS – myelodysplastický syndrom. Slovo, které jsem v životě neslyšela, a tudíž ani nechápala, co se děje.

Paní doktorka Dagmar Hulcová mi ale všechno podrobně vysvětlila a sdělila, že bude třeba začít hledat v rodině vhodného dárce

kostní dřeně. Stále jsem nechápala vážnost situace. Nic mi nebylo, nikdy jsem nekouřila, nepila alkohol...to přece není možné.

Tak se mi život během několika dnů změnil k nepoznání. Jediným možným dárce kostní dřeně pro plánovanou transplantaci byl z rodiny můj starší bratr, sportovec tělem i duší. Věřila jsem, že on je ten pravý a pomůže mi se s touto neskutečnou zprávou o dosud neznámé nemoci poprat. Mezitím mi tým lékařů HOO Plzeň předepsal přípravou chemoterapii před transplantací. Po vyhodnocení výsledků odběru mého bratra mi bylo sděleno, že je ideálním dárce. Považovali jsme to za velké štěstí.

Po několika dnech ale došlo ke změně, neboť bylo u bratra zjištěno autoimunitní onemocnění, které není vhodné k tomu, aby kostní dřeň daroval. Z plánovaného termínu transplantace tedy sešlo a pracovnice Koordinačního centra Českého národního registru dárce dřeně začaly hledat vhodného nepříbuzného dárce. Já mezitím dále absolvovala přípravou chemoterapii.

Bohužel se však v České republice žádný dárce nenašel, pokračovalo hledání v zahraničních registrech. Přiznám se, že tehdy jsem dostala obrovský strach, že není šance najít člověka, který by se shodoval s mými HLA znaky. Po přibližně měsíci jsem však byla

informovaná, že se dárce našel. Začala jsem doufat a věřit, že k transplantaci dojde, že si to onen neznámý člověk nerozmyslí.

NEROZMYSLEL. 13. února 2019 jsem od neznámého mladého muže z Německa dostala dárek nad dárky. Daroval mi svou kostní dřeň a s ní i šanci a naději, že i když se setmí a vše se do tmy ponoří, nebude to navěky... Neuvěřitelné, že neznámý člověk udělá tak obrovskou věc, aniž bych mu mohla osobně poděkovat. V duchu mu však každý večer děkuji a je pro mě hrdinou. Mamince dvou malých kluků, manželce, dceři, sestře, kamarádce daroval NADĚJI.

Můj obdiv a poděkování patří všem lékařům, sestřičkám, ošetřovatelkám i uklízečkám z Hematologického oddělení FN Plzeň a jeho transplantáční jednotky intenzivní péče. Každého z nich si dodnes pamatuji. V mé mysli zůstaly jejich tváře a neskutečná empatie, profesionalita a lidskost, kterou mi v těžkých časech věnovali.

Veliké díky patří panu primáři Pavlu Jindrovi, který má skutečně špičkový tým profesionálů; panu doktoru Michalu Karasovi a paní doktorce Marcelce Hrabětové. Slova díky za to, že jsou, patří mému manželovi a rodičům. Byla to pro všechny velká zkouška odvahy. Rodina je pro mě nade vše. Jsem ráda za každý den, kdy dám pusu svým synům a těším se z každé chvíle, kdy je můžu vidět růst a trávit čas s nimi.

Oni byli mým hnacím motorem, proč to vše těžké vydržet a věřit, že bude dobře. Třeba jednou právě oni pomohou jinému člověku darovat NADĚJI. Už i oni v tak brzkém věku zjistili, jak je život křehký a že nic není samozřejmostí. Děkuji za NADĚJI.

P.S. Opatrujte sebe a své zdraví. Chodte na preventivní prohlídky a důvěřujte svým lékařům.

Michaela Dolejšová

Nejlepší graffiti malíři opět tvořili pro dobrou věc

Přeštická loděnice u řeky Úhlavy je místo, kde se pořád něco děje. Spolek přátel přeštické loděnice tu pořádá koncerty, oslavy dětského dne a podobně. Scházejí se tu vodáci, útočiště tu našli vzpěrači. Dobře udělalo město Přeštice, že areál zrekonstruovalo. Přeštičtí i lidé odjinud rádi využívají venkovní sezení i občerstvení.

Místo u řeky Úhlavy září pestrými obrazy i tehdy, když je slunce za mraky. Postarali se o to již třetím rokem umělci, věnující se graffiti, z celé republiky. A již dvakrát svou akci organizátoři zároveň spojili s pomocí Nadací pro transplantace kostní dřeň v rámci akce Graffiti pro dobrou věc.

Tato nadace je jednou z nejvýznamnějších organizací svého druhu, která pomáhá již od roku 1992 po celé České republice nemocným s onkologickým onemocněním krve, zejména s leukémiemi a lymfomy, ale i s dalšími život ohrožujícími krevními chorobami. Podporuje dárcovství a transplantace krvetvorných buněk, zlepšování vybavení hemato-onkologických center a laboratoří, přispívá na vzdělávání, rozvoj vědy a výzkumu v oblasti hemato-onkologie a transplantační medicíny. Takže je jasné, že vítá každou korunu a také ji beze zbytku využije.

Za akcí Graffiti pro dobrou věc stojí předsedkyně Spolku přátel přeštické loděnice Eva Medková a její přítel Marek Hojka. Eva proto, že pracuje v plzeňském Hotelu U Pramenů, který zároveň poskytuje zázemí pro ubytování, školení a doprovodné akce pro hematologicko-onkologické pacienty a jejich blízké, pro dárce krvetvorných buněk a současně i širokou veřejnost. A Marek má mezi malíři graffiti přátele.

V roce 2019 na graffiti město poskytlo část mostu přes Úhlavu, vloni další část. Zároveň organizátoři na plotu loděnice vytvořili mobilní plochu z dřevotřísek, na kterou se rovněž malovalo. „Město nám opět vyšlo vstříc, jednak povolilo postříkat další kus mostu a jednak nás podpořilo částkou na nákup barev. S přeštickou radnicí je výborná spolupráce,“ chválí Eva Medková.

Báječnou atmosféru akce, která se konala v polovině loňského července, jistě ještě posílila místní oblíbená hip hopová skupina De Curz, která hrála zadarmo. Nároku na honorář se vzdali i fotografové, kteří nechyběli nikde, kde se dělo něco zajímavého. Do připravené, pečlivě zapečetěné nadační kasičky přibyla i procenta z tržby kiosku a grilu, přispěli návštěvníci.

No a částku významně zvýšila i dražba obrazů na dřevotřískových deskách. Nejdříve zdobily loděnici, ale na konci léta si je mohli zájemci, kteří je vydražili, odvézt.

Zkrátka Graffiti pro dobrou věc bylo opět velice úspěšné. Z toho měla Eva Medková velkou radost: „Předloni jsme do kasičky vložili 24 700 Kč, vloni 30 441 Kč, takže jsme ten první rok překonali. Věříme, že rok 2021, na který by měli opět přijet graffiti malíři z celé republiky, bude ještě lepší,“ zdůrazňuje. Tyto peníze budou využity na vyšetření těch, kteří se přihlásí do Českého národního registru dárců dřeně a mohou zachránit lidské životy.

Moje první reakce? Paráda!

Patrik Bejvl z Jihlavy byl jedním z těch, kteří nedávno věnovali své životadárné buňky neznámému pacientovi s vážnou chorobou krvevetvorby, aby mu zachránil život. O svém příběhu se podělil i s těmi, kteří ještě neměli tu možnost svou dřeň darovat a nebo váhají, zda do Českého národního registru dárců dřeně vstoupit.

Všechno to začalo organizací Nábor hrdinů, kterou vede Martina Chmelová. Získávají velice úspěšně dárcy pro Český národní registr dárců dřeně. Když jsem projížděl jejich příspěvky na facebooku (ale jsou i na instagramu), zarazila mě zpráva o malém chlapci s leukemií, který nutně potřeboval k záchraně života dárce kostní dřeně.

Jako otec tří dětí jsem neotálel a kontaktoval Nábor hrdinů dotazem o podrobnostech náboru. Během chvíle jsem dostal odpověď, kdy a kde se bude možné zaregistrovat.

Tak moc jsem se na nábor těšil, že místo 13. 2. 2020 jsem na něj dorazil již o měsíc dříve. Aspoň jsme se tomu všichni zasmáli. Před datem, kdy se skutečně měla akce v našem městě uskutečnit, mě oslovila Martina, jestli bych byl tak hodný a zkontroloval, zda jim na ni běží pozvánka u obchodního centra na LCD tabuli. Samozřejmě jsem přikývl, pro mě jako pro domácího to bylo to nejmenší. Dorazil jsem na místo a spontánně mě napadlo, že k tomu rovnou natočím video a přizvu místní. Video mělo ohlas a během chvíle ho sdílelo pár set lidí.

Na náboru

Psal se třináctý únor 2020 a konečně ve správný den jsem byl na místě zápisu dobrovolných dárců dřeně do ČNRDD. Obdržel jsem formulář k vyplnění s osobními údaji. Poté jsem dostal dvě vatové tyčinky, se kterými jsem si vytřel ústa. Vložil jsem je do obálky a vzorek slin byl odeslán k vyšetření transplantačních znaků do centrální laboratoře ČNRDD. Tím pro mě zápis skončil a já na sebe mohl být právem pyšný – právě jsem možná dal někomu šanci na život!

Uplnul necelý rok a přání se stalo skutečností. Paní doktorka z brněnské nemocnice mi zavolala, že bych se díky svým HLA znakům velmi shodným s vážně nemocným pacientem mohl zapsat do jeho života. Paráda ... to byla moje první reakce. Nevěřil jsem vlastním

uším, že mohu neznámému člověku pomoci zrovna já. Ale byl jsem moc rád.

Pozvali mě do brněnské nemocnice na konzultaci. Tam jsem se dozvěděl vše, co jsem potřeboval a vzali mi vzorky krve na analýzu, aby se potvrdilo, zda jsem opravdu ten nejvhodnější dárce. Po necelých třech měsících mi volali tentokrát z Plzně, ať se dostavím na vyšetření do plzeňské fakultní nemocnice. Je nezbytné, aby byl dárce v tom nejlepší zdravotním stavu, proto mě čekaly další odběry, rentgen plic a EKG. Znovu se mě ptali, jestli opravdu chci své buňky darovat. No samozřejmě!

Už se to blíží

Protože bydlím přes 200 km daleko, tak jsem byl ubytovaný v čtyřhvězdičkovém hotelu v těsné blízkosti FN Plzeň, který je součástí centra Nadace pro transplantaci kostní dřeně U Pramenů. Cesta, případně pracovní volno i ubytování jsou plně hrazené nadací. Představte si, že kvůli pandemii koronaviru uzavřený hotel otevřeli jen kvůli mně. Případal jsem si jako celebrita. Ráno, než jsem opustil hotel, jsem dostal i snídaní.

Po vyšetřeních jsem odjel domů. Dopadla výborně. Pacienta mohli připravovat na transplantaci mých krvetvorných buněk.

Jako v bavlnce

Den D, na který s nadějí čeká vážně nemocný pacient i lékaři, sestry, kteří budou zákrok provádět, byl za dveřmi. Jak asi pacient vypadá? Jak je starý? Je to muž nebo žena? To byly otázky, které mi běžely hlavou, ale nikdo mi na ně neodpověděl, protože darování dřeně je pro dárcy anonymní.

Opět jsem dorazil do Plzně, tentokrát jsem byl ubytovaný přímo na hematologicko-onkologickém oddělení. Čekala mě kontrola namnožení krvetvorných buněk, jestli jich je k odběru dost. Bylo. Dohodl jsem se už při své předchozí návštěvě oddělení s lékaři, že

odběr mých buněk proběhne separací. To znamená, že se na speciálním přístroji, separátoru, z krve, odebrané z mé jedné ruky, krvetvorné buňky získají a krev se zas vrátí přes druhou ruku do mého krevního oběhu. Aplikoval jsem si proto v minulých dnech do břicha několik injekcí, které jejich tvorbu zvýšily. Nebolely.

Od mého příchodu na oddělení mne chválili, rozmazlovali, ptali se, jestli něco nepotřebuji. Byl jsem jako v bavlnce.

Vlastní odběr

Po klidné noci a snídani mne odvezli k separátoru. Do každé ruky mi vpíchl kanylu s hadičkami vedoucími do separátoru.

Nastalo další hýčkání mé osoby. Každou chvíli se mě ptali „Nechcete napít? Leží se vám dobře? Nechcete posunout polštář? Cítíte se dobře?“ Nepříjemné bylo pouze to, že jsem nemohl hýbat rukama. Ale co je to proti tomu, jak se pacient, kterému jsou určeny mé buňky, musí prát s nemocí? Odběr vám zkrátí televizi nebo rozhovor s doktorem a sestrami, takže to uteče jako voda.

Byla necelá jedna hodina odpoledne, když odběr mých krvetvorných buněk skončil. Odvezli mě zpět na pokoj, kde jsem se naobědval. Pak přišla lékařka s verdiktem, že je nasbíraný dostatek buněk a pokud se cítím dobře, mohu odjet domů. Ve čtyři odpoledne jsem tedy v pohodě nasedl do vlaku a zamířil domů do Jihlavy.

Můj vzkaz

Odběr kostní dřeně nebo krvetvorných buněk, kterého se dost lidí bojí, NEBOLÍ a zachráněním se tím lidský ŽIVOT. Je mi ctí a potěšením, že jsem se mohl někomu zapsat do života. Kdykoliv bych do toho šel znovu.

Se srdečným pozdravem dárce Patrik Bejvl

Na pomoc tomu, kdo sám pomáhal

Kdo kdy poznal dobrovolné hasiče, dobře ví, že jsou to lidé vždy ochotní pomáhat v těch nejrůznějších dramatických situacích. A tak určitě není náhodou, že když jeden z nich pomoc potřebuje, semknou se a hledají cestu, jak pomoci.

Osmatřicetiletý Stanislav Piela, otec dvou dětí, je dobrovolný hasič z plzeňských Malesic. Nemoc, jak to bývá, ho přepadla znenadání. V prosinci minulého roku ho se silnými bolestmi v oblasti třísel a břicha odvezla sanitka do Fakultní nemocnice v Plzni. Verdikt lékařů jeho, manželku, rodinu a přátele zaskočil – akutní myeloidní leukémie. Jedinou šanci na uzdravení představuje transplantace kostní dřeně. Najít vhodného dárce, který má největší shodu s jeho HLA znaky, však není jednoduché ani v Českém národním registru dárců dřeně, ani v mezinárodních registrech, které jsou propojené. Ale čím více dobrovolníků se do registru zapíše, tím větší je naděje.

Proto se do boje spolu se Stanislavem pustili také jeho kolegové hasiči z Malesic, kteří spolu s řadou členů svých rodin a přátel vstoupili do Českého národního registru dárců dřeně a ke stejnému činu vyzvali širokou veřej-

nost. Kromě nich si nechali odebrat vzorek na posouzení HLA znaků další dobrovolníci z Plzeňska i západních Čech. Dokonce přijeli dva Standovi kamarádi z Kynšperka nad Ohří, odkud pochází. Přidali se i další dobrovolní hasiči z naší republiky, například ze Zahořan a dalších míst.

Nemysleli jen na něj, ale i na další děti a dospělé, kteří kostní dřeň k záchraně svého života nutně potřebují. „Standa i jeho manželka patří mezi nás. Zpráva o Standově nemoci nás proto velmi zasáhla. Přiznám se, že jsem do té doby o vstupu do Českého národního registru dárců dřeně neuvažovala, ale teď jdu do toho bez diskuse. Chci pomoci, snad nás bude co nejvíce a dárce se najde,“ řekla Šárka Altmannová, členka SDH Malesice.

Kampaň podporuje také městský obvod Plzeň 9 – Malesice, jehož starosta Aleš Tolar před lety kostní dřeň daroval. „Sám jsem

v minulosti do registru vstoupil a kostní dřeň daroval, takže vím, že to není nic složitého a omezujícího. Proto jsem přivítal a podpořil aktivitu našich hasičů, kteří se rozhodli po onemocnění Standy vstoupit do registru a pomoci tak jemu i všem ostatním nemocným,“ potvrzuje Tolar.

Velkou kampaň rozjela také Standova nevládní sestra, která dlouhodobě žije v Belgii. Jako učitelka vybídla své bývalé žáky k zapsání do registru.

Český národní registr dárců dřeně v této souvislosti spustil kampaň nejen pro hasiče Standu. Do všech spolků dobrovolných hasičů v republice zamířily plakáty s výzvou, aby se zapsali v nejbližším dárcovském či náběrovém centru a nabídli, že je do jejich hasičárny přijedou jeho spolupracovníci odebrat. Všem, kteří se pro registraci v ČNRDD rozhodnou, paří velký dík!

Continental

Spolupráce vzniklá nad sklenkou vína

Pan ředitel inženýr Libor Lázníčka ze společnosti Continental Barum Otrokovice pozval dárce kostní dřeně z řad zaměstnanců na večeři, kde jim chtěl osobně poděkovat za jejich nezištnou ochotu pomoci neznámému nemocnému. Na večeři nechyběla naše dlouholetá spolupracovnice a bývalá zaměstnankyně Barumu paní Zdenka Wasserbauerová, která organizovala v Barumu náборы nových dárců. Nad sklenkou vína se následně zrodil nápad i finančně podporovat naši nadaci. Od té doby nej-

méně již 15 let (přesné datum si nikdo nepamatuje), podporují zaměstnanci Continental Barum dárcovství kostní dřeně nejen tím, že vstupují do Českého národního registru dárců dřeně, ale i každý rok pravidelně posílají z vlastních odměn částku kolem 80 000 Kč!

Budeme jenom rádi, pokud se tímto, nám velmi milým příběhem, budou inspirovat i další!

PÁLÍ nás životy dětí

Rockeři rozhodně nejsou lhodostejní k osudům nemocných dětí. Pálí je, že si nemohou hrát, chodit do školy, zpívat a třeba i zlobit s těmi zdravými vrstevníky. Proto na jejich podporu ve spolupráci se společností Avalone vytvořili rockový benefiční kalendář PÁLÍ 2021 a my jsme hrdí, že jsme jeho hrdým partnerem.

Každý rok mnoho dětí utrpí úrazy popálením, každý rok jich mnoho hledá dárce kostní dřevě. Bohužel ne každý příběh má šťastný konec, a to se společně chystáme změnit!

Kalendář nafotily těžce nemocné a popálené děti spolu se známými rockovými kapelami, jako je Kabát, Divokej Bill, Wohnout, Visací zámek a řada dalších. Na fotografiích jsou spolu s nimi děti čekající na svého dárce kostní dřevě. Na záchranu života. Děti po těžkém popáleninovém úrazu.

Koupením kalendáře podpoříte naši snahu, darujete radost a naději. Kalendář také obsahuje výzvu k darování naděje na život zapísáním se do našeho registru, informace o darování kostní dřevě a o prevenci požárů, popáleninových úrazů a o první pomoci.

Můžete si ho objednat na :
<http://pali.avalone.cz/rockovy-kalendar-pali2021>

Tři mušketýři od Kyjova

Už to, že někdo s dobrým srdcem, zapsaný v Českém národním registru dárce dřevě, daruje svou kostní dřevě někomu pro něj neznámému a zachrání mu tím život, je zázrak. Bohužel stále existuje jen malá pravděpodobnost, že se najde pro konkrétního vážně nemocného ať u nás, či ve světě, ten, kdo má nezbytně téměř shodné HLA transplantační znaky. A to už má ČNRDD zapsáno téměř 101 tisíc dobrovolníků, odhodlaných pomoci, a v registrech dárce dřevě v mnoha zemích světa, které spolupracují, je jich na 37 milionů!

O to víc je zázrakem, že z malé obce Svatobořice-Mistřín u Kyjova, kde žije asi tři a půl tisíce obyvatel, je 174 lidí v databázi možných dárce dřevě ČNRDD a tři z nich loni skutečně nemocným pomohli.

„Možná je to slivovicí, vínem, prací ve vinohradu nebo místní muzikou,“ spokojeně se nad nečekanou souhrou náhod usmívá Zdenka Wasserbauerová, která nábor do registru ve vesnici prováděla. Do registru přivedla během let celou jednu pětinu dobrovolných dárce dřevě. A to, že už překročila osmdesátku byste jí nehádali ani náhodou.

„V obci Svatobořice-Mistřín před pár lety onemocněl leukémií mladý chlapec, a tak jsme tam vyrazili na nábor dobrovolných dárce dřevě. Pro toho šikovného kluka se dárce také našel, nedávno se oženil,“ vzpomíná Zdenka Wasserbauerová.

Ti tři, kteří v roce 2020 své krvetvorné buňky nezištně darovali, jsou (zleva) René Slíž, Pavel Změlík, a Pavel Měsíček. Kdo ví, třeba se k nim záhy přidá, až bude potřeba, i ten čtvrtý mušketýr...

e-on CO VIDÍ

Interní grantový program společnosti E.ON Energie, a.s. nese název CO VIDÍš kolem sebe. Vznikl na popud covidové situace v ČR, kdy hlavním motivem bylo podpořit organizace či projekty, které byly jakkoli zasaženy touto nepříznivou situací. Minulý rok na jaře byla spuštěna první vlna programu a v podzimní vlně E.ON mohl podpořit naši nadaci částkou 50 000 Kč.

Zaměstnanci společnosti E.ON nominovali organizace, ve kterých buď sami působili jako dobrovolníci nebo s nimi jinak sympatizovali.

V podzimní vlně bylo nominováno celkem 20 organizací. Každý z E.ONu mohl zahlasovat a tím vybrat organizaci, kterou by nejraději podpořil. Výsledkem byly 4 organizace, které dostaly finanční podporu od E.ONu. „Mohu prozradit, že nejčastěji nominované organizace byly hospicové služby“; říká Kristýna Novotná z oddělení marketingové komunikace. O to více si podpory vážíme!

SPŠ strojnická a SOŠ prof. Švejcara v Plzni podpořily dárcovství kostní dřeně částkou již 82 570 Kč. Podpora a spolupráce mezi nadací a školou probíhá dlouhá léta. Jak vlastně vznikla prozrazuje statutární zástupkyně ředitele Mgr. Nina Strejčková, která za celým projektem stojí:

„Sbírku pro Nadaci pro transplantace kostní dřeně uskutečňujeme každoročně, pravděpodobně od roku 2006. Začali jsme ještě za samostatné existence SOŠ prof. Švejcara. Myšlenka podpory nadace vznikla jednak mou osobní zkušeností s touto nemocí v rodině a také v souvislosti s tím, že na škole vyučujeme i obor Sociální

Školy v Plzni nejen vzdělávají

péče, takže problematika pomoci druhým by měla být pro naše studenty samozřejmostí. Sbírku a propagaci nadace jsme pojali jako součást výchovy našich studentů. Chtěli jsme, aby si studenti uvědomili, že nikdo z nás neví, do jaké situace se on sám nebo jeho blízcí v životě dostanou a lidé si prostě musí pomáhat.

V této činnosti pokračujeme i po sloučení školy a vzniku SPŠ strojnické se SOŠ prof. Švejcara v roce 2011. Měli jsme trochu obavy, jak to bude fungovat po sloučení humanitních a technických oborů, ale obavy byly zbytečné. Dokonce jsem v roce 2015 pro žáky zorganizovala přednášku MUDr. Jany Navrátilové na téma možnosti darování kostní dřeně. 20 studentů se po této přednášce přihlásilo do registru dárců kostní dřeně, což mě opravdu velmi potěšilo. Naše škola podporuje i další charitativní projekty, např. sbírku Světluška. Žáci i zaměstnanci sbírali plastová víčka ve prospěch nemocných dětí. Před Vánoci pravidelně uskutečňujeme prodejní výstavu pro klienty denního stacionáře Človíček. Zastáváme názor, že škola má nejen vzdělávat, ale také vychovávat vnímavé lidi, kteří jsou ochotni pomoci ostatním.“

Jen se přísná krizová opatření rozvolnila, pokračují náborové dobrovolníků do Českého národního registru dárců dřeně:

Říčany hledají hrdiny

Kdy: 10. června 2021

Kde: Masarykovo náměstí, Říčany

Olomouc hledá hrdiny

Kdy: 22. června 2021

Kde: Olomouc (Coffee Library)

Zahořany pro Davida

Kdy: 21. srpna 2021

Kde: Zahořany

Nadace pro transplantace
kostní dřeně

Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň

e-mail: nadace@kostnidren.cz

Český národní registr
dárců dřeně

Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň • tel.: +420 373 034 333

e-mail: database@kostnidren.cz

www.kostnidren.cz

Konto ČSOB 4343043/0300

Tisk + DTP: Euroverlag Plzeň, www.euroverlag.cz

Grafické zpracování: Lenka Marešová

Redakce: Klára Conková, Jana Kořínková,

Petra Matušková, Jana Navrátilová,

Vanda Staňková, Tomáš Svoboda, Mája Švojcgrová
a spolupracovníci

Neprodejné. Ev. číslo MK ČR E 19927.

ISSN 2533-7041

Titulní strana byla fotografována v Ústřední vojenské nemocnici

Všechny akce a bližší informace o činnostech Nadace pro transplantace kostní dřeně a Českého národního registru dárců dřeně najdete na:

www.kostnidren.cz